

колко кръвъ са проля за придобиванieto на Спасителевата вѣра? Забрави ли отеческитѣ ми съвѣти, когато ти предавахъ царския престолъ?

Владимиръ.

Боговетѣ ми искатъ това и азъ трѣбваше да го направя.

Іоаннъ Екзархъ.

Кои богове, когато ние имаме само единъ Богъ?

Михаилъ-Борисъ.

Ахъ, безбожнике! Твойтѣ богове сж лъжливи, ничтожни! Забрави ли че само единъ Богъ царува на земята и на небето? Че той ни е далъ живота, че той ся грижи за насъ и за цѣль свѣтъ?

Владимиръ.

Азъ познавамъ много богове, азъ. . . .

Михаилъ Борисъ. (пресича му думата)

Стои не говори язичнико! Неосквернявай божнето имѣ, свирепій разорителю на божественната вѣра! Твоята безнравственностъ, твоята черна душа и свирѣлитѣ гонения които налагашъ въ разстояніе на 4 години надъ побожния ми народъ, не сж вече за търпеніе! Твоето нетърпимо повѣдение мя принуди, да оставя монастиря, молитвитѣ си, блаженія си животъ и да дойдя въ столицата, да тя сваля отъ престола, като невѣрникъ!

Іоаннъ Екзархъ.

Да, нетърпими бѣхъ мжкитѣ които налагаше ежедневно на невиннитѣ християни, като имъ вадеше даже и очитѣ, само и само да ги обърни въ идолопоклонство! Съ голѣма скѣрбъ гледахме това негово грубо повѣденіе, отъ очитѣ си сълзи проливахме, като слушахме